

Mål C-87/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

19 februari 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

15 oktober 2019

Klagande:

Hauptzollamt B

Motpart:

XY

[utelämnas]

BUNDESFINANZHOF

BESLUT

I målet

Hauptzollamt B

Svarande i första instans, tillika klagande i förevarande instans

mot

XY

Kärande i första instans, tillika motpart i förevarande instans

[utelämnas]

rörande beslag på grund av att importtillstånd saknas

har sjunde avdelningen

vid förhandlingen den 15 oktober 2019 fattat följande beslut: **[Orig. s. 2]**

B e s l u t

1. Följande frågor hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

Ska artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 i dess lydelse enligt förordning nr 2015/870 tolkas så, att en importör som medför en total mängd på mer än 125 gram (g) kaviar av störartade fiskar (*Acipenseriformes spp.*) i behållare som är individuellt märkta och varken visar upp ett expordokument/återexpordokument eller ett importtillstånd, får behålla en mängd på upp till 125 g kaviar, under förutsättning att importen inte sker för något av de ändamål som anges i artikel 57.1 första stycket i förordning nr 865/2006?

För det fall att denna fråga ska besvaras jakande:

Anses exemplar som har förts in i unionens tullområde vara personliga tillhörigheter eller hushållsföremål i den mening som avses i artikel 7.3 i förordning nr 338/97 även om importören vid tidpunkten för importen uppger att denne har för avsikt att skänka dessa till andra personer efter importen?

2. Målet förklaras vilande till dess att Europeiska unionens domstol har meddelat sitt avgörande.

S k ä l

I.

- 1 I december 2015 reste XY in i unionens tullområde genom tullkontoret vid den flygplats som omfattas av Hauptzollamt B:s (nedan kallat Hauptzollamt) behörighet och gick genom den gröna utgången ”inget att deklarerat”. Hon hade med sig sex burkar kaviar (svart beluga, latinskt namn *Huso Huso*) på 50 g vardera. Hauptzollamt beslagtogs kaviaren eftersom tillstånd enligt 51 § punkt 2 i Bundesnaturschutzgesetz ([utelämnas] BNatSchG [utelämnas]) (federal lag om naturskydd) saknades.
- 2 Därpå väckte XY talan mot beslutet, vilken delvis bifölls. Finanzgericht slog fast att störens ägg, även från uppfödda exemplar, visserligen omfattas av bilaga B i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1320/2014 av den 1 december 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av **[Orig. s. 3]** vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem [utelämnas]. Det krävs

således ett importtillstånd för att importera kaviaren, vilket hittills inte har uppvisats. XY hade emellertid rätt att importera två burkar kaviar även utan tillstånd, eftersom hon inte skulle använda dem för kommersiella ändamål, utan avsåg att skänka dem till sina barn eller själv konsumera dem. Bestämmelsen i artikel 57.5 i kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 av den 4 maj 2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2015/870 av den 5 juni 2015 om ändring av förordning (EG) nr 865/2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 vad gäller handeln med arter av vilda djur och växter [utelämnas] reglerar en tullfri mängd, vilket innebär att små mängder av icke-kommersiell import under vissa förutsättningar är undantagen från tillståndsplikt. Det är inte motiverat att helt hindra införsel av även denna begränsade mängd som omfattas av tullbefrielsen när den totala tillåta mängden överskridits om det i tvisten inte finns några omständigheter som tyder på att det är fråga om import för kommersiella ändamål. Beslaget är således rättsstridigt i den del som Hauptzollamt inte lät XY behålla två burkar kaviar.

- 3 Hauptzollamt överklagade denna dom. Hauptzollamt anser att hela den importerade mängden kaviar av störartade fiskar ska tas i beslag om mängden som anges i artikel 57.5 i förordning nr 865/2006 överskrids på grund av att importtillstånd saknas. Dessutom är det inte längre fråga om personliga tillhörigheter eller hushållsföremål, eftersom kaviaren var en gåva till tredje man.

II.

- 4 [målet förklaras vilande] [utelämnas]
 5 [tolkningsfrågorna upprepas] [utelämnas] [Orig. s. 4] [utelämnas]
 6 [utelämnas]
 7 [utelämnas]

III.

- 8 Den hänskjutande domstolen anser att förordning nr 338/97 och förordning nr 865/2006 (båda i ovannämnd lydelse) är tillämpliga i förevarande fall. Det finns tvivel med avseende på hur nämnda förordningar ska tolkas, vilka har relevans för tvistens avgörande.

9 **Tillämpliga unionsbestämmelser**

- 10 Artikel 2 b i förordning nr 338/97:

I denna förordning avses med *konventionen*: konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES).

11 Artikel 2 j i förordning nr 338/97:

I denna förordning avses med *personliga tillhörigheter eller tillhörigheter som ingår i hushåll*: döda exemplar, delar av eller derivat av exemplar som tillhör en privatperson och utgör en del eller kommer att utgöra en del av vederbörandes normala egendom och tillhörigheter,

12 Artikel 2 t i förordning nr 338/97:

I denna förordning avses med *exemplar*: varje levande eller dött djur eller levande eller död växt av de arter som upptagits i bilagorna A–D, eller varje del eller derivat därav, som ingår i andra varor eller inte ...

13 Artikel 3.2 a i förordning nr 338/97:

Bilaga B innehåller i led a: **[Orig. s. 5]**

14 de arter som upptagits i bilaga II till konventionen, förutom de som upptagits i bilaga A, och för vilka medlemsstaterna inte har avgivit någon reservation.

15 Artikel 4.2 första stycket i förordning nr 338/97:

Införsel till gemenskapen av exemplar av arter som upptagits i bilaga B får ske under förutsättning att de nödvändiga kontrollerna har genomförts och att ett av en administrativ myndighet i bestämmelsemedlemsstaten utfärdat importtillstånd dessförinnan uppvisats vid det tullkontor vid gränsen där införseln skall göras.

16 Artikel 7.3 första meningen i förordning nr 338/97:

Personliga tillhörigheter eller hushållsföremål

Trots vad som sägs i artiklarna 4 och 5, ska de bestämmelserna inte tillämpas på döda exemplar eller på delar eller derivat av exemplar av arter som upptagits i bilagorna A–D, när det handlar om personliga tillhörigheter eller hushållsföremål som införts till gemenskapen eller exporterats eller reexporterats från gemenskapen i enlighet med de bestämmelser som ska fastställas av kommissionen.

Bilaga förordning nr 338/97:

	Bilaga A	Bilaga B	Bilaga C	Svenskt namn
(...)				
[ACTINOPTERI				Strålfeniga fiskar
ACIPENSERIFORMES		ACIPENSERIFORMES spp. (II) (Utom de arter som är		Störartade fiskar

upptagna i bilaga A)

 (...)

18 Artikel 57 i förordning nr 865/2006:

1. Undantaget från artikel 4 i förordning (EG) nr 338/97 för personliga tillhörigheter eller hushållsföremål enligt artikel 7.3 i den förordningen skall inte gälla för exemplar som används för kommersiell förtjänst, säljs, visas för kommersiella ändamål, bevaras för försäljning, saluförs eller transporteras för försäljning. ...

2. ...

3. Första gången en person som har sin permanenta bosättning i gemenskapen för in personliga tillhörigheter eller hushållsföremål, inbegripet jakttroféer, som innefattar exemplar av de arter som förtecknas i bilaga B till förordning (EG) nr 338/97 [**Orig. s. 6**] i gemenskapen, skall det inte krävas att ett importtillstånd visas upp för tullen, om originalet av ett exportdokument eller återexportdokument och en kopia av detta kan visas upp.

4. ...

5. Med avvikelse från punkterna 3 och 4 ska uppvisande av importtillstånd eller (åter)exporttillstånd inte krävas för införsel eller återinförsel till gemenskapen av följande föremål som förtecknas i bilaga B till förordning (EG) nr 338/97:

a) Högst 125 g kaviar av störararter (*Acipenseriformes* spp.) per person, i behållare som är individuellt märkta i enlighet med artikel 66.6. ...

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (nedan kallad CITES)**

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

...

The conference of the parties to the convention

...

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

...

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under

Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

...

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

...

The conference of the parties to the convention

...

3. Agrees that parties shall:

a) ...

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

...

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [Orig. s. 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

...

21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects ...

Definition of 'personal und household effects'

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

...

22 **Tillämpliga nationella bestämmelser**

23 51 § punkt 2 första meningen BNatSchG:

Om det vid tullövervakningen konstateras att djur eller växter har importerats, transiterats eller exporteras utan de tillstånd eller andra handlingar som krävs, tas dessa i beslag av tullmyndigheten.

IV.

- 24 Det står inte klart hur förevarande mål ska bedömas utifrån unionsrätten.
- 25 1. Utgången av Hauptzollamts överklagande beror på frågan huruvida de angivna begränsningarna i artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 utgör en högsta tillåten mängd eller en tullfri mängd. Om begränsningen ska tolkas som en högsta tillåten mängd är Hauptzollamts beslut att beslagta den totala mängden kaviar på sex burkar som XY infört riktigt. Om det däremot är fråga om en tullfri mängd skulle endast fyra burkar kaviar ha tagits i beslag. De resterande två burkarna kaviar på 50 g vardera skulle ha överlämnats till XY under förutsättning att de är att anse som personliga tillhörigheter eller hushållsföremål. Hauptzollamt har angett att artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 tolkas på olika sätt i medlemsstaterna.
- 26 a) Störartade fiskar (latinskt namn *Acipenseriformes spp.*) är skyddade enligt bilaga II i CITES (artikel 3.2 a jämförd med artikel 2 b i förordning nr 338/97). De har således upptagits i bilaga B i förordning nr 338/97. Även djur som fötts upp och deras ägg omfattas av skyddade exemplar (artikel 2 t i förordning nr 338/97).
- 27 Enligt artikel 4.2 första stycket i förordning nr 338/97 krävs för införsel till gemenskapen av exemplar av arter som upptagits i bilaga B att ett av en administrativ myndighet i bestämmelsemedlemsstaten utfärdat [Orig. s. 8] importtillstånd dessförinnan uppvisats vid det tullkontor vid gränsen där införseln ska göras. Enligt artikel 7.3 första meningen i förordning nr 338/97 ska denna bestämmelse dock inte tillämpas på döda exemplar eller på delar eller derivat av exemplar av arter som upptagits i bilagorna A–D, när det handlar om personliga tillhörigheter eller hushållsföremål som införts till gemenskapen i enlighet med de bestämmelser som ska fastställas av kommissionen. På denna grund har kommissionen infört vissa förenklade regler och undantag från skyldigheten att uppvisa handlingar genom artikel 57 i förordning nr 865/2006. I enlighet med detta ska enligt artikel 57.5 a jämförd med artikel 57.3 första stycket i förordning nr 865/2006 för införsel av kaviar av störarter (*Acipenseriformes spp.*) i mängder upp till 125 g per person, i behållare som är individuellt märkta i enlighet med artikel 66.6 uppvisande av importtillstånd från bestämmelselandet eller exportdokument eller återexportdokument i den mening som avses i artikel 57.3 första stycket i förordning nr 865/2006 inte krävas, om det är fråga om införsel av personliga tillhörigheter eller hushållsföremål som tillhör en person som har sin permanenta bosättning i gemenskapen.
- 28 Om villkoren enligt artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 däremot inte är uppfyllda och importören inte innehar det importtillstånd som krävs, eller i förekommande fall ett exportdokument från ursprungslandet, ska tullmyndigheten beslagta den importerade kaviaren enligt 51 § punkt 2 första meningen BNatSchG.
- 29 b) För bedömningen av tvisten är det avgörande huruvida och i vilken utsträckning XY kan åberopa undantaget från skyldigheten att uppvisa dokument enligt artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006, eftersom hon varken hade ett importtillstånd eller ett exportdokument. I synnerhet uppkommer frågan vilka rättsliga följder det får att den totala införda mängden kaviar (i det nationella

målet 300 g kaviar av störararter, latinskt namn *Huso Huso*) överstiger den tillåtna mängden på 125 g per person.

- 30 aa) Den hänskjutande domstolen är benägen att anse att hela den införda mängden ska tas i beslag om mängden som anges i artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 överskrids.
- 31 För denna tolkning talar syftet med CITES, med förordning nr 338/97 samt med förordning nr 865/2006, vilket är att skydda utrotningshotade arter av djur och växter (se skäl 1 och 2 i förordning nr 338/97), eftersom detta är ett sätt att säkerställa ett enkelt och effektivt genomförande av efterlevnaden av bestämmelserna. Denna tolkning stärker dessutom den principiella skyldigheten att uppvisa dokument och säkerställer att undantaget från [Orig. s. 9] skyldigheten att uppvisa dokument faktiskt endast tillämpas på införsel av mindre mängder. Om undantaget endast beviljas när antingen den högsta tillåtna mängden respekteras, eller de dokument som krävs uppvisas, är det direkt vid införseln möjligt att utan vidare bevisupptagning avgöra om det är tillåtet att importera varan. I annat fall vore det nödvändigt att inhämta bevisning som styrker att det inte är fråga om kommersiell import för att kunna avgöra huruvida personen som har åsidosatt bestämmelserna ändå ska få behålla en del av varan. Om det ska vara tillåtet att importera en delmängd utan uppvisande av dokument trots att importen avser en större mängd kaviar än 125 g, skulle det i slutändan innebära att även import av större mängder kaviar i vart fall delvis skulle kunna dra nytta av de förenklade reglerna.
- 32 Ett ytterligare argument som talar för en restriktiv tolkning av begränsningen i artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 som en högsta tillåten mängd är att nämnda bestämmelse inte föreskriver att medförsel av en mängd som överstiger den tillåtna mängden på 125 g kaviar ska kompenseras genom att en avgift tas ut. Den hänskjutande domstolen anser att detta dessutom skulle strida mot målsättningarna med de angivna rättsliga grunderna. Om begränsningen tolkas som en högsta tillåten mängd skulle en importör från första början inte ha någon möjlighet att få behålla en del av den mängd som överskrider 125 g kaviar om denne inte uppvisar de dokument som krävs.
- 33 Ännu ett argument som talar mot att de importerade varorna kan delas upp i en del som är undantagen från skyldigheten att uppvisa dokumentation och en del för vilken dokument krävs och vilken således ska tas i beslag är att mängden på 125 g gäller ”per person”. Omständigheterna är således inte jämförbara med de vid en samlad försändelse som innehåller paket till flera individuella mottagare, där EU-domstolen har godkänt att försändelsen behandlas som försändelse av varor av försumbart värde, under förutsättning att varje enskilt paket endast innehåller varor som sammanlagt understiger 22 euro (se [dom av den 2 juli 2009, *Har Vaessen Douane Service*, C-7/08, EU:C:2009:417] [utelämnas] rörande artikel 27 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG)

nr 3357/91 av den 7 november 1991 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 918/83 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse.

- 34 För en restriktiv tolkning av artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 som innebär att det är fråga om en högsta tillåten mängd talar även punkt 2 e i resolution 12.7 och punkt 3 b led iv) i resolution 13.7 i konferensen med parterna till CITES (nedan kallad CoP), enligt vilken undantaget för personliga ändamål är begränsat till en mängd på högst 125 g per person [**Orig. s. 10**] ("limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person").
- 35 bb) Det kan emellertid inte uteslutas att artikel 57.5 a i förordning 865/2006 kan tolkas på så sätt att en importör som överskrider den tillåtna mängden i vart fall får behålla en tullfri mängd på 125 g kaviar. Enligt Hauptzollamts uppgifter tolkas och tillämpas bestämmelsen i artikel 57.5 a i förordning 865/2006 inte enhetligt inom unionen, vilket ytterligare förstärker den hänskjutande domstolens tvivel.
- 36 Det framgår inte tydligt av varken lydelsen av denna bestämmelse eller resolutionerna 12.7 och 13.7 i CoP att hela den införda mängden kaviar automatiskt omfattas av skyldigheten att uppvisa dokument när begränsningen på 125 g överskrids. Formuleringar som liknar artikel 57.5 a i förordning 865/2006 återfinns exempelvis i artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 (nedan kallad förordning nr 1186/2009) om försändelser av ringa värde ("med *varor av ringa värde* [avses] ... varor vars sammanlagda verkliga värde inte överstiger 150 EUR per försändelse") och artikel 27 i förordning nr 1186/2009 om kvantitativa begränsningar vid försändelser som skickas av en privatperson till en annan privatperson ("begränsas till ... angivna kvantiteter"). Mängderna som anges i dessa bestämmelser behandlas dock som frimängder som importören under alla omständigheter får ta med.
- 37 Samtidigt skulle en tolkning av begränsningen i artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 som en högsta tillåten mängd innebära att bestämmelsen får karaktären av en påföljdsbestämmelse, vilken i vart fall inte går att utläsa av dess lydelse. Nämda bestämmelse reglerar endast att inga dokument behöver visas upp vid import av en viss mängd kaviar. Oaktat detta kan en överträdelse av bestämmelserna om artskydd i förekommande fall även beivras straffrättsligt.
- 38 Dessutom anses import av kaviar upp till mängder på 125 g enligt CITES och enligt artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 uppenbarligen inte utgöra någon risk för störartade fiskars fortlevnad. Denna mängd respekteras i lika stor utsträckning om importören får behålla 125 g kaviar av en total mängd som överskrider denna begränsning.
- 39 2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande är avgörandet i förevarande mål dessutom beroende av huruvida de importerade exemplaren fortfarande är att anse som personliga tillhörigheter eller hushållsföremål i den mening som avses i artikel 7.3 i förordning nr 338/97 om importören vid tidpunkten för införseln anger att denne har för avsikt att skänka föremålen till [**Orig. s. 11**] andra personer

efter importen. Om det är fallet ska XY i förevarande mål få behålla två burkar kaviar på 50 g vardera.

- 40 Lydelsen av artikel 2 j i förordning nr 338/97 talar för att ett exemplar endast ska anses som personliga tillhörigheter eller tillhörigheter som ingår i hushåll under förutsättning att exemplaret är personligen avsett för importören, då bestämmelsen avser ”vederbörandes” normala egendom och tillhörigheter (i den engelska språkversionen ”part of his normal goods and chattels“, i den franska språkversionen ”partie de ses biens et effets normaux”).
- 41 Trots detta anser den hänskjutande domstolen att ett infört exemplar kan vara en personlig tillhörighet även om importören efter importen vill ge det aktuella föremålet i gåva till tredje man (som en present eller souvenir), under förutsättning att det inte finns några omständigheter som tyder på att ett kommersiellt syfte föreligger.
- 42 I artikel 2 j i förordning nr 338/97 görs en åtskillnad mellan begreppen tillhörigheter som ingår i hushåll å ena sidan och personliga tillhörigheter å andra sidan. Tillhörigheter som ingår i hushåll kan anses som föremål som hör till en privatpersons personliga sfär och som är avsedda att varaktigt stanna kvar i dennes hushåll. En personlig tillhörighet framstår däremot som ett föremål som uppfyller eller är avsett att uppfylla någons personliga behov. Det finns inget krav på att just denna person använder eller konsumerar föremålet i vare sig artikel 2 j i förordning nr 338/97 eller artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006. Inte heller omnämns importörens subjektiva avsikt i artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006. Det framstår alltså inte som nödvändigt förbundet med begreppet personlig tillhörighet att det aktuella exemplaret stannar kvar hos importören.
- 43 Det hänskjutande domstolen fastslog med avseende på undantagsrekvisitet i artikel 8 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor [utelämnas], vilken föranledde antagandet av den nationella bestämmelsen i 20 § punkt 1 Tabaksteuergesetz (lagen om tobaksskatt) i den lydelse som var tillämplig år 2007, att punktskattepliktiga varor får förvärfvas för en privat köparens behov, även när denne på grund av nära personliga band avser att ge dessa i gåva till en annan privatperson. Följaktligen täcker någon sitt eget behov även när denne av egen fri vilja köper gåvor till familjemedlemmar. Denne har nämligen kostnader som inte har något samband med ett uppdragsförhållande och för vilka det inte kan förväntas att tredje man utger ersättning [utelämnas] [**Orig. s. 12**] [utelämnas].
- 44 Under samma förutsättningar anser den hänskjutande domstolen i förevarande mål att två av burkarna på 50 g kaviar vardera som XY infört är en del av XY:s personliga tillhörigheter, även om hon avsåg att skänka en del av den totala införda mängden kaviar till sina barn och förklarade detta redan vid införseln. Det framgår inte att något kommersiellt ändamål i den mening som avses i artikel 57.1 i förordning nr 865/2006 föreligger.

- 45 Denna slutsats motsägs inte heller av punkt 8 i bilaga 1 till resolution 13.7 i CoP, enligt vilken exemplar ska vara personligt ägda eller innehas för icke-kommersiella ändamål. Medan det första alternativet har som utgångspunkt att importören inte ger bort exemplaren som gåva utan behåller dem själv, har det andra alternativet ("possessed for non-commercial purposes") en vidare formulering, eftersom det personliga ändamålet inte är förbundet med fortsatt personligt innehav.
- 46 Bortsett från dessa rättsliga överväganden anser den hänskjutande domstolen att det även i praktiskt hänseende framstår som tveksamt att inte medge undantaget från skyldigheten att uppvisa dokument enligt artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 endast på grund av att XY uttalat sin avsikt att ge bort kaviaren i gåva. En sådan tolkning ger upphov till frågan hur importörens avsikt ska kontrolleras på ett tillförlitligt sätt inom ramen för tullklareringen. I slutändan skulle en importör som anger sin gåvoavsikt hamna i ett sämre läge än en importör som påstår att denne vill behålla kaviaren själv eller över huvud taget inte yttrar sig, eftersom förstnämnda importör inte skulle komma i åtnjutande av undantaget från skyldigheten att uppvisa dokument. Dessutom kan en avsikt som anges vid tullklareringen överges efter importen. Slutligen är det svårt att begripa varför det i det ena fallet ska vara möjligt att importera 125 g kaviar utan dokument om importören konsumerar kaviaren själv eller bjuder in närstående på middag, medan det i det andra fallet, om importören efter införseln vill skänka kaviaren till samma personer, däremot föreligger en skyldighet att uppvisa dokument.
- 47 Den hänskjutande domstolens tvivel med avseende på tolkningen av artikel 57.5 a i förordning nr 865/2006 förstärks ytterligare av Hauptzollamts uppgift att frågan huruvida varor som medförs som gåvor kan behandlas som personliga tillhörigheter eller hushållsföremål besvaras olika av medlemsstaterna.